

Column: Uitgevlogen

Een zwembad in de tuin

Christel Cosijn (Breda, 1962) streek in 1992 neer op Bonaire. Samen met Richelle van den Dungen Gronovius schreef ze onder pseudoniem Rosee Bentana de jeugdthriller Black Mamba. Haar dochter Nikita (Bonaire, 1996) studeert Toegepaste Psychologie aan Hogeschool Leiden en woont samen met haar vriend Errol (Aruba, 1991) in Haarlem. Christel als moeder en Nikita als overzeese dochter delen regelmatig in Amigoe hun ervaringen met de lezer.

Het WK is in volle gang maar Nikita vindt die Oranjegekte niets, maar Errol voetbalt zelf ook en slaat geen wedstrijd over. Je zou bijna denken dat er een sportpresentator in de kamer zit. Bijna, want presentatoren mogen natuurlijk niet hardop vloeken. Nikita telt de dagen tot haar vakantie begint.

Vakantie betekent Bonaire. Ze krijgt er soms nachtmerries van. Dan droomt ze dat ze te laat is opgestaan op de dag van haar vertrek en achter het opstijgende vliegtuig aanrent. Ze popelt van ongeduld om een duik te nemen in zee. Ze mist het hypnotiserende wiegen in de golven. In Nederland kan ze niet echt ontspannen. Onlangs zette ze een foto van haar nieuwste aanwinst op Facebook: een opblaasbad. Ik moet lachen en herinner me dat ze als kind verongelijkt kon vragen; 'Hoe komt het dat al mijn vrienden een zwembad hebben en ik niet?' Maar gelukkig haalde de kinderbescherming haar niet bij ons weg en leerde ze dat je ook een leuke jeugd kunt hebben zonder zwembad. Sinds een jaar bewoont ze samen met vriend Errol een kleine studio die is opgedeeld in een badkamer en een slaapkookwoonstudeerkamer. Het is een omgebouwde benedenverdieping van een rijtjeshuis in een gezellige 'multiculti' buurt in Haarlem, met winkelcentrum en bushaltes op loopafstand. Een kleine behuizing in de tropen is anders dan een leven tussen vier muren in Nederland. Errol voetbalt vaak met de kinderen uit de buurt. Het stel mag ook de kleine achtertuin gebruiken waar hun

slaapgedeelte op uitkijkt. Er hangt een waslijn en er staat een schuurtje waar hun fietsen in kunnen. In dat tuintje vangt Nikita sinds de lente ieder straaltje zon dat achter de wolken uit piept, het liefst in bikini. Helaas geen sneeuw gevoeld, waar ze zo nieuwsgierig naar is, maar wel gegil bij de keukendeur toen ze hun eerste hagelstenen opvingen. Het eerste half jaar was ik toevallig ook in Nederland. Toevallig. - Alsof moeders van overzee studerende kinderen toevallig iets te doen hebben in Nederland - In mijn geval heette het toeval *Black Mamba*. Uitgeverij Noordhoff had onze Young Adult thriller geselecteerd als Jonge Lijster. Samen met Richelle van den Dungen Gronovius, docent Nederlands op Colegio Arubano, schreven we onder de naam Rosee Bentana. We hoopten met een Caribisch avontuur het leesplezier van de Antilliaanse leerling te verhogen. Op Colegio Arubano werd het zelfs verplicht in de onderbouw. Ook Nederland toonde belangstelling voor de Jonge Lijster. Ik had nooit durven dromen dat ik door het heel Nederland tot zelfs in België, lezingen zou houden over een zelfbedacht avontuur. Het verhaal over twee meiden die van Nederland naar

Bonaire emigreren bleek een mooie promotiekans voor het eiland waar ik in 1992 neerstreek. Maar de lezingen over *Black Mamba* waren pas van latere zorg. Er moest eerst veel worden geregeld voor Nikita en Errol. Gelukkig had Nikita's vader vakantie genomen zodat we dat samen konden doen. Ik vraag Nikita maar niet wat ze daar nog van weet. Waarschijnlijk zegt ze dan: 'We gingen naar de studio kijken en toen moesten we op antwoord wachten of we hem kregen. En toen kregen we hem.' Het leven wordt toch een stuk simpeler als je zo kunt denken. Misschien kan ze me leren om juist niet zoveel te onthouden. Misschien vindt ze dan iets uit waar ze beroemd mee wordt. En rijk. Zo rijk dat ze een echt zwembad kan betalen. Een zwembad waarin je alles kunt vergeten. Een vergeetbad.

Zou je echt kunnen manipuleren wat je vergeet? Ik ga eens kijken of ik haar oude opblaasbad nog kan vinden.

In: *Amigoe*, 10 juli 2014.